

STRAŽARSKI

VESTNIK

Številka #017 • A.D. MMXXVI • Stražarski vestnik je BREZPLAČEN VESTNIK za vse prave ljubitelje naše Slovenije. Bog z vami!

MLADINA SPET O STRAŽI

Mladina je znova pisala o Straži. In znova po istem vzorcu. Ne zanima jih pošten prikaz tega, kar govorimo in zagovarjamo, ampak predvsem to, kako nas čim hitreje zapreti v okvir "skrajnosti".

V članku nas predstavljajo kot nevarni, skrajni in religiozno-fundamentalističen pojav. Naše poudarke o veri, družini, narodu in demografiji prikazujejo kot nekaj sumljivega, skoraj prepovedanega. Ko govorimo o izginjanju Slovencev, oni ne odprejo vprašanja, ali je problem resen. Raje napadejo tiste, ki si ga upa poimenovati.

[Klikni za članek o Straži v Mladini ...](#)

To je bistvo njihove metode. O narodu ne govorijo kot o nečem, kar je treba braniti, ampak kot o nečem, o čemer je že skoraj neprimerno govoriti. O veri ne govorijo kot o delu slovenske zgodovine in identitete, ampak kot o znaku "nazadnjaštva". O družini ne govorijo kot o temelju naroda, ampak kot o ideološki temi. Tako poskušajo vsako resno vprašanje spremeniti v moralno paniko.

Tudi ko omenjajo naš program, ne iščejo resnega soočenja z vsebino, ampak predvsem namig, da bi morala biti že sama taka stališča izrinjena iz javnega prostora. To je stara medijska taktika. Ko nimaš odgovora na vprašanje rod-

nosti, demografije, narodne identitete in razkroja družbe, začneš ljudi etiketirati.

Pri tem pa je pomembno povedati še nekaj zelo konkretnega. Na strani Straže je javno objavljena tudi projekcija *Slovenija 2050* ([povezava](#)), kjer si lahko vsak sam pogleda, kam vodijo sedanji demografski trendi in kakšna je ocena prihodnjega deleža Slovencev. To projekcijo smo pripravili mi, ker je nekdo pač moral. Statistični urad takšne projekcije o deležu Slovencev že dolgo ni naredil, zato smo se odločili, da jo naredimo sami z najboljšimi podatki, ki jih imamo na voljo. In tudi te številke so najbrž še preveč optimistične.

In prav to je najbolj povedno. Mladina ne napada Straže zato, ker bi bila nepomembna. Napada jo zato, ker odpira vprašanja, ki jih njihova stran že dolgo ne more več obvladovati. Vprašanja o tem, kdo smo, koliko nas je, kam gre Slovenija in ali bomo sploh še obstali kot narod.

Zanimiv pa je bil odziv na družbenih omrežjih. Kljub tonu članka so se pod objavo pojavili tudi številni pozitivni in podporni odzivi do Straže. To samo potrjuje, da ljudje vse bolj prepoznajo razliko med medijskim etiketiranjem in resničnimi vprašanji, ki jih odpiramo.

Straža ne nastaja zato, da bi bila všečna Mladini. Straža nastaja zato, da bo Slovenija ostala slovenska. (MV)

**PREPOZNAJ
BOLANO DRUŽBO ...
IN POSTANI
STRAŽAR!**

**STRAŽARSKI
TWEET TEDNA**

»Ponosen sem, da sem Slovenec« je reklamni slogan nič drugega.

Resnično, ko to rečejo naši politiki, nimajo v mislih istega, kar imamo mi.

Naši politiki niso sposobni (ali nočejo) razlikovati med etničnim Slovincem in slovenskim državljanom. Ko oni rečejo »ponosen sem, da sem Slovenec«, v resnici mislijo: »ponosen sem, da imam slovensko državljanstvo«. Ne mislijo na pripadnost naši etnični skupini.

Zakaj je to sporno?

Samo ime države nam jasno pove, kdo je tukaj glavna etnična skupina: v Sloveniji Slovenci, v Nemčiji Nemci, na Madžarskem Madžari. Če nekdo namerno zanika to povezavo in jo reducira zgolj na osebno izkaznico, s tem zataji lastno etnično pripadnost.

Še huje pa je, ko tak politik aktivno podpira pripadnike tuje etnične skupine na vodilne politične položaje.

Največji problem pa nastane, ko ta isti »tujec« ne čuti nobene odgovornosti do etnične skupine, ki ga je pripeljala na oblast, čuti pa močno odgovornost do manjšin, ki ga niso.

To sta dva noža v hrbet slovenskega etnosa.«

@PrimožKranjc

**SPREMLJAJTE NAS TUDI NA
TWITTERJU (X-U), ZASLEDITE
KANAL »STRANKA STRAŽA - KATOLIŠKA
NARODNA STRANKA«**

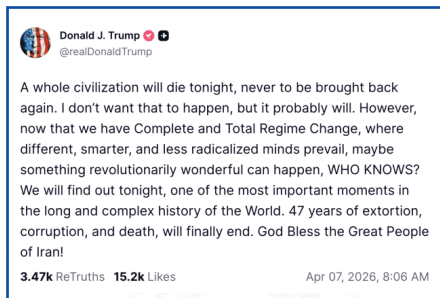
AMERIŠKI NAPUH (MANIFESTACIJA ANTIKRISTA V WASHINGTONU)

Če parafraziramo katoliški nauk lahko sklepamo, da v nebesih najdeš ljudi z vsemi grehi razen napuha, v peklu pa vse kreposti razen ponižnosti. Resnica v tej parafrazi je, da je greh napuha tisti, ki človeku onemogoča priznavanje lastnih napak.

Na svetu ni države, ki bi greh napuha materializirala bolje kot ZDA. Z letom 2025, ob izvolitvi Donalda Trumpa pa se je ta največji ameriški greh tudi uteljesil v 47. predsedniku. V zadnjih tednih smo na X-u lahko bili priče Trumpovemu hitremu moralnemu propadu. 7. aprila 2026 je na svoji spletni platformi Truth Social objavil sporočilo Iranu, ki je bilo tako ogabno, da je zgrozilo velik del njegovih največjih podpornikov.

V tem sporočilu je namreč zagrozil Iranu z izbrisom njihove celotne starodavne civilizacije in uničenjem vse vitalne infrastrukture. Takšno sporočilo ni nič novega, saj je tudi obrambni sekretar Pete Hegseth nekaj dni pred začetkom konflikta že podal podobno izjavo pred televizijskimi kamerami, kjer je Iranu zagrozil z vrnitvijo v kameno dobo.

Kasneje istega tedna so v intervjuju vprašali tudi papeža Leona XIV. za nje-

govo mnenje o opisani situaciji. Seveda se je, kot vsi papeži, vzdržal neposrednega komentiranja politične situacije, je pa opozoril na moralno zlo vojne, grožnje in izbrisa celotne civilizacije ter spodbudil ameriške katoličane, naj pišejo svojim lokalnim kongresnim predstavnikom, da se zoperstavijo neupravičeni vojni v Iranu.

Nato je predsednik Trump v svojem klasičnem zaničevalnem in sarkastičnem slogu na družbenem omrežju Truth Social objavil obsežno "performance review" rimskega nadškofa, v

katerem je dejal, da papež ameriškega porekla ne razume njegovih kompleksnih geostrateških potez ter da je njegov brat (Louis Prevost), ki ga je označil za velikega MAGA podpornika, veliko bolj bister in bolje razume te zadeve. Tudi iz protestantskih in judovskih krogov Bele hiše je prihajalo veliko komentarjev, ki so ameriške katoličane označevali z izrazom "dvojna lojalnost", s čimer so dvomili v njihovo zvestobo lastni državi. Doug Wilson, vplivni protestantski pridigar v Washingtonu, je prav tako govoril o prepovedi katoliške vere v javnem prostoru. Podobnih komentarjev smo deležni tudi mi, stranka Straža v Sloveniji.

Seveda gre pri tem za nerazumevanje razlike med papeževo temporalno in duhovno oblastjo. Če bi to držalo, bi že v srednjem veku rimski papež lahko prevzel vso Evropo, saj bi se mu vsi katoličani predali. Dejansko pa ima oblast zgolj nad Vatikanom, ki niti ni klasična država v običajnem smislu ampak je bila ustanovljena, da obrani Papeža.

Duh časa kaže, da se bodo morali vsaj katoličani v Ameriki utrditi in pripraviti na najslabše. Kaj pa v Sloveniji? Presodite sami. Pri Straži smo mnenja, da zlasti javno življenje vere postaja vse težje, greh pa vse lažji. (PK)

KAKO VPLIVA IQ NA STANDARD NARODA?

Zanimivo je, kako močno se zemljevid povprečnega IQ in zemljevid dostopa do osnovnih sanitarij skoraj prekrivata. Kjer so na enem zemljevidu nižje sposobnosti, so na drugem praviloma tudi slabše osnovne razmere. Kjer pa vidiš višji red, več sposobnosti in več dolgoročnega razmišljanja, vidiš tudi več kanalizacije, čiste vode in osnovne civilizacijske urejenosti.

Ko pogledaš takšne zemljevide, se hitro pokaže, da stvari niso naključne. Kjer je več reda, več izobrazbe, več samodiscipline in več sposobnosti za dolgoročno razmišljanje, je običajno tudi več osnovne civilizacije: čista voda, kanalizacija, infrastruktura in varnejše okolje.

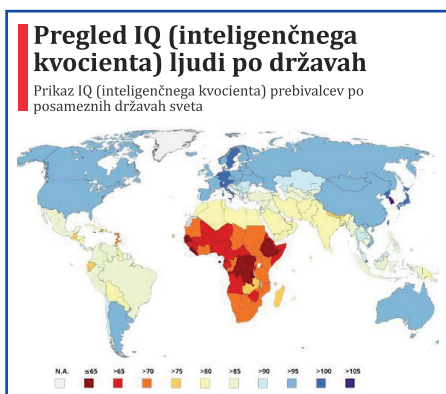
A bistvo ni v poceni parolah, temveč v resnici, da **sposobnost naroda ni nepomembna**. Družbe niso vse enake. Niso vsi narodi enako sposobni graditi, vzdrževati in braniti visoke ravni reda in razvoja.

Zato to ni samo vprašanje sanitarij. To je vprašanje, kdo je sposoben ustvariti

civilizacijo in kdo jo je sposoben samo porabljeti. **To ni naključje. To je ogledalo razlik med družbami.**

In ko civilizacije izgubijo samozavest, meje in merila ter začnejo brez reda mešati nezdržljive svetove, ne pride do napredka, ampak **do padca standardov, napetosti in razkroja**. Po domače, nastane "en kup dreka". (MV)

SLIKI: Zemljevida jasno prikazujeta, da kjer je inteligenčni kvocient ljudi višji, tam je tudi civilizacijski standard višji. In ravno zato MORAMO ohraniti svojo raso čisto, da ne potonemo - v dreku (migrantov)!

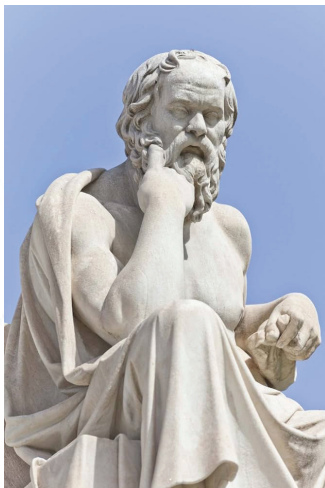
NE ZNAJO SE BOJEVATI S STRAŽO

Najljubša prostočasna dejavnost starih Grkov je bila razmišljanje in prepiranje. Največji spori so redno nastali med tistimi, ki so jih imenovali filozofi (grško: ljubitelji modrosti), in tistimi, ki so jih imenovali sofisti (grško: učenjaki). Razlikovali so se po pristopu k razmišljanju: filozofi so trdili, da mora razmišljanje slediti pravilom logike in da morajo biti predpostavke utemeljene. Sofistom pa je bila argumentacija vseč, kolikor je bila prepričljiva. Zato so bili učitelji retorike.

Seveda ta razdelitev v resničnem svetu ni bila tako ostra, kot smo jo opisali v uvodu, vendar predstavlja dober primer podobnega boja, ki smo mu priča še danes. 10. aprila 2026 je Mladina objavila članek o vpisu stranke Straža v register političnih strank. Slog članka spominja na klasični »hit piece«, ki se izdaja za kritiko. Avtor Rastko Močnik se pri tem poslužuje pristopov, ki spominjajo na antične sofistične tehnike: na prvi pogled delujejo prepričljivo, ob natančnejšem branju pa razkrivajo pomanjkanje vsebine.

Ker Straža raste, postaja vse večji trn v peti »levo-desnega« sistema, zato lahko pričakujemo vse več medijskega zaničevanja. Naše dosedanje kritike lahko razdelimo v dve skupini. V prvi so tisti, ki Stražo popolnoma ignorirajo in se delajo, da ne obstaja. Namen tega je preprečiti, da bi ljudje za nas sploh slišali. V drugo skupino pa sodijo mediji in kritiki, ki nas ne ignorirajo, temveč nas označujejo kot nevarne protiustavne skrajneže.

Tukaj sta citata iz omenjenega članka za ilustracijo: »Nekatera programska

stališča stranke niso v skladu s slovensko ustavo« in »Ni prvič, da v Sloveniji nastaja stranka, ki širi sovražni govor«.

Medije in kritike v drugi skupini je mogoče hitro prepoznati, saj se pogosto poslužujejo besed, ki imajo zaradi dolgotrajne rabe izkrivljen pomen.

En tak primer je beseda »radikalec«, ki je latinskega izvora in pomeni »koreninac«. Radikalec je torej nekdo, ki zagovarja korenite spremembe. Beseda sama po sebi je nevtralna in ni vezana

na nobeno specifično ideologijo. Drugi primer je beseda »skrajnež«. Pri tej besedi se je smiselno vprašati, kdaj je neka ideja sploh skrajna. Pojem je relativen, kar pomeni, da je odvisen od stališča posameznika, kdo je skrajnež. Z drugimi besedami: pomen pojma izhaja iz kulturnega in družbenega konteksta tistega, ki ga uporablja. Sledi, da lahko za skrajneža označimo skoraj vsakogar — tudi Jezus Kristus in njegove moralne nauke iz pridige na gori, ki jo bralci zagotovo že dobro poznajo.

Tretji primer takšnega pojma je »protiustavno«, ki zveni zelo resno in zastrašujoče. Pri tem lahko opomnimo, da so bili tudi kvekerji (angl. Quakers), ki so se v Britaniji in Ameriki borili proti suženstvu, v določenih obdobjih označeni kot protiustavni. Torej tisto, kar je ustavno, ni nujno tudi moralno. Ustava Slovenije je bila od leta 1991 že večkrat spremenjena (v povprečju približno vsakih 3,5 leta), kar pomeni, da ni nespremenljiv dokument. Vtis, ki nam ga da avtor Rastko Močnik je, da zagovarja spremembe ustave, le kadar ustrezajo določenim interesom in ideologijam, medtem ko druge vnaprej zavrača.

Pogosto se pojavlja tudi implicitno zagovarjanje »statusa quo«, kjer vsako odstopanje od trenutne smeri razvoja predstavlja nekaj negativnega. Vendar pa bralec lahko sam presodi, da sprememba sama po sebi ni nujno slaba, v določenih okoliščinah je lahko celo nujna odgovornost voditeljev države. (PK)

KO SLOVENCA ZABOLI LASTEN OTROK ...

Portal Nadlani.si piše, da naj bi družina z desetimi otroki prejela okoli 3.500 evrov pomoči. In namesto da bi se ljudje vprašali, koliko stane življenje za dvanajstčlansko družino, so se usuli komentarji, polni zavisti, zlobe in nizkotnosti. Spet se je pokazala stara slovenska bolezen: ko nekdo vidi veliko družino, ne vidi žrtve, dela in odgovornosti, ampak samo številko. Samo denar. Samo razlog za fovšijo.

To je beda našega časa. Narod, ki bi moral spoštovati mater in očeta z desetimi otroki, ju raje obsoja. Narod, ki bi moral biti hvaležen za vsakega slovenskega otroka, ob taki družini stiska zobe, kot da gleda zločin. To ni zdrava pamet. To ni skrb za pravičnost. To je duhovna pokvarjenost človeka, ki ga bolj zaboli tuji prejeti evro kot pa dejstvo, da njegov lasten narod izumira.

Iz katoliškega vidika je stvar popolnoma jasna. Družina je temelj naroda. Otroci so blagoslov. Zavist je greh. Kdor ob desetih otrocih vidi samo denar, ne razume ne življenja, ne naroda, ne Boga. Če bi bilo med Slovenci več takih velikih družin, se nam ne bi bilo treba tresti za prihodnost, ne bi tarnali nad demografskim propadom in ne bi poslušali, da moramo praznino zapolnjevati s tujo delovno silo. Problem ni družini

na z desetimi otroki. Problem je narod, ki je izgubil veselje do lastnega obstoja.

Naj se pove naravnost: kdor pljuva po številčnih družinah, pljuva po prihodnosti Slovenije. Kdor se zgraža nad otroki, se zgraža nad življenjem samim. In kdor v veliki družini ne vidi upanja, ampak »strošek«, ni trezen realist, ampak človek, ki je pozabil, kaj je sveto. (BV)

